

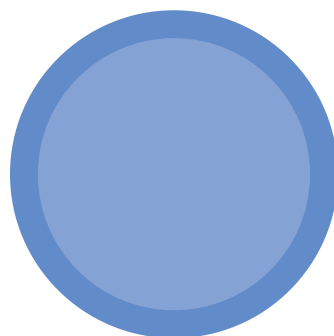
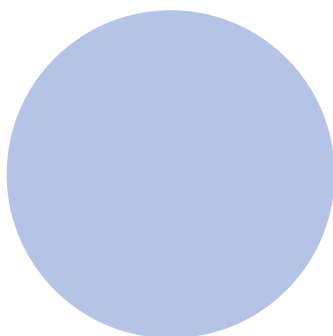
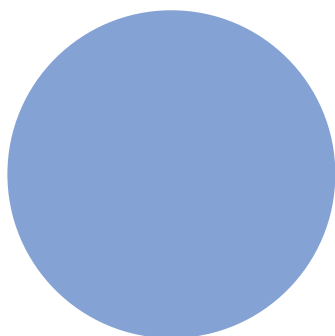
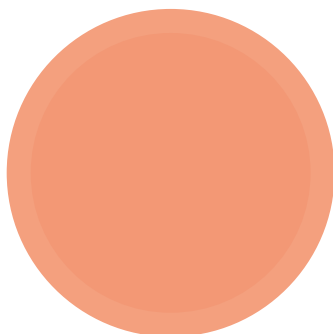
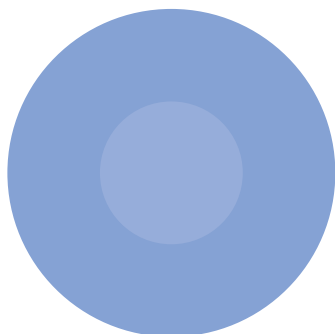
POLSKA I POLACY

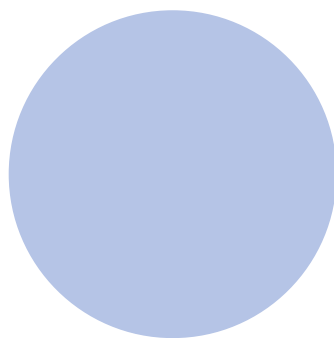
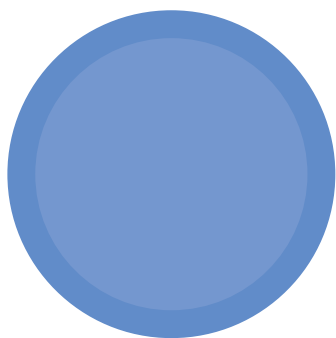
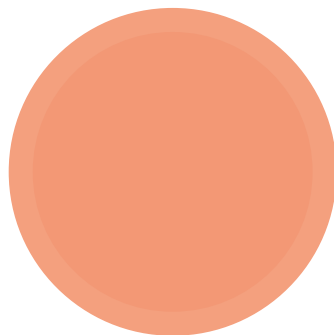
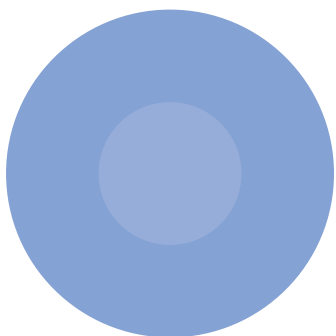
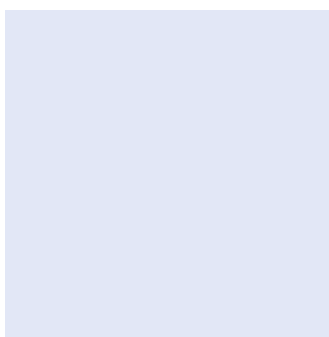

Warszawa 2022

Raport Centrum Mieroszewskiego z badań opinii publicznej na Ukrainie

OCZAMI UKRAIŃCÓW

POLSKA I POLACY OCZAMI UKRAIŃCÓW

Raport Centrum Mieroszewskiego z badań opinii publicznej na Ukrainie

Sondaż

Info Sapiens

Analizy i raport

Inna Wołosewycz

Wstęp

Łukasz Adamski

Copyright by

Centrum Dialogu im. Juliusza Mieroszewskiego

Tłumaczenie

Kateryna Ferdyn

Projekt graficzny i skład

dobosz.studio

ISBN

978-83-66883-32-1

Wydawca

Centrum Dialogu im. Juliusza Mieroszewskiego

ul. Jasna 14/16A, 00-041 Warszawa

tel. +48 22 295 00 30

fax. +48 22 295 00 31

e-mail: kontakt@mieroszewski.pl

www.mieroszewski.pl

Spis treści

1.	Wstęp	6
2.	Informacje o badaniu	8
3.	Związki z Polską	12
4.	Stosunek do Polski i Polaków	18
5.	Stosunek do niektórych aspektów relacji polsko-ukraińskich	30

1. Wstęp

Wiarołomna napaść Rosji na Ukrainę 24 lutego 2022 r., przywołująca żywe skojarzenia z agresją Niemiec na Polskę czy ZSRR na Finlandię w 1939 r., a także zbrodnie rosyjskiej armii na Ukrainie oraz ludobójcze hasła Kremla i jego propagandy, wstrząsnęły Europą. Przez kontynent przetoczyła się ogromna fala solidarności z napadniętym państwem.

Dyskusje polityczne skupiły się na poszukiwaniu sposobów wsparcia Ukrainy i pożądanej strategii wobec Rosji i Rosjan. Polska nie tylko brała w nich żywy udział, pomagając się możliwie jak największej pomocy wojskowej i politycznej dla Ukrainy oraz jak najostrzejszych retorsji względem Rosji, ale również podjęła szereg działań, udzielając ofierze agresji wszechstronnego wsparcia. Przyjęła więc kilka milionów ukraińskich uchodźców, którzy napłynęli w pierwszych tygodniach wojny. Stała się jednym z liderów w zakresie dostaw sprzętu wojskowego i uzbrojenia na Ukrainę, ustępując w liczbach bezwzględnych tylko USA i Wielkiej Brytanii. Od samego początku wykazywała też solidarność polityczną z Ukrainą, której dowodem były m.in. trzy wizyty prezydenta RP na Ukrainie w trakcie wojny oraz wspólne odwiedziny obłożonego Kijowa przez premierów Polski, Czech i Słowenii w marcu 2022 r.

Pomoc Polski dla Ukrainy i solidarność Polaków z Ukraińcami, szeroko relacjonowane przez ukraińskie media, w połączeniu z wrażeniami z pobytu w Polsce przekazywanymi w rodzinach czy wśród przyjaciół z konieczności musiały wywołać oddźwięk w postawach Ukraińców wobec Polski i Polaków. Jaki jednak konkretnie? W tym celu zostało przeprowadzone ogólnoukraińskie badanie opinii publicznej, które wykonał ukraiński ośrodek Info Sapiens oraz Centrum Dialogu im. Juliusza Mieroszewskiego, a więc polska instytucja publiczna, działająca na mocy ustawy Sejmu w celu prowadzenia i wspierania dialogu Polaków z Ukraińcami i innymi narodami Europy Wschodniej.

Sondaż – jak można było oczekiwać – przyniósł odpowiedzi niezwykle pozytywne, zwłaszcza jeśli patrzymy z perspektywy możliwości i szans rozwoju stosunków polsko-ukraińskich w przyszłości.

Przede wszystkim potwierdził się ogromny poziom sympatii do Polski i Polaków na Ukrainie, przekraczający 80%, przy jednocześnie znikomym, pomijalnym poziomie niechęci, niższym niż 1%. Można te dane zestawić ze stosunkiem do Niemców, którzy sympatią cieszą się tylko u 42% Ukraińców, a uczucie niechęci wywołują u 4%. W przypadku Rosjan jako narodu postawy są wręcz odwrotne niż w stosunku do Polaków – niechęcią darzy ich 86%, a sympatią niespełna 2%.

Również inne dane sondażowe potwierdzają istnienie ogromnego kapitału zaufania Ukraińców do Polaków, który

politycznie legitymizuje inicjatywy zacieśnienia więzi Polski i Ukrainy. Przykładem mogą być odpowiedzi udzielone na pytania o najlepszy termin określający wzajemny stosunek Ukraińców i Polaków lub o docelowy model relacji polsko-ukraińskich. Wychodzi z nich, że jedna trzecia Ukraińców myśli o Polakach jak o braciach i siostrach, 29% Ukraińców chciałoby, aby docelowo między oboma państwami istniał trwały sojusz, a taka sama grupa 29% oręduje wręcz za wspólnotą, w ramach której uzgadniałoby się politykę zagraniczną oraz istniałaby dla obywateli każdego z państw swoboda pracy i osiedlania się w drugim kraju, a więc w uproszczeniu: model szwedzko-norweski. Zwraca też uwagę, że prawie co piąty Ukraińiec – a w regionie Galicji, czyli obwodu lwowskiego, iwanofrankińskiego i tarnopolskiego, wręcz co trzeci – przyznał się, iż w jego rodzinie są lub byli Polacy, z czego przytłaczająca większość wskazała na krewnych, nie zaś powinowatych. Jest to okoliczność znamienita – do utrzymywania bliskich relacji oba kraje predestynuje nie tylko wspólna wizja przyszłości, zbliżone języki, kultura czy wspólna historia, ale wręcz więzi rodzinne łączące Polaków i Ukraińców. Na pewno do pozytywnego odbioru Polski przyczyniły się też wrażenia osobiste lub rodziny z pobytu w Polsce po 24 lutego – co czwarty Ukraińiec lub ktoś z jego rodziny wyjechał do Polski, a 84% z tej grupy zadeklarowało, że Polska im się podoba jako kraj do życia – a nie podoba się zaledwie 6%.

Sondaż ujawnił też dwa możliwe zagrożenia dla rozwoju relacji. Jednym z nich jest podatność pewnej grupy Ukraińców na rosyjską propagandę, odwołującą się do mitów historycznych, a także na obecne w ukraińskiej kulturze narodowej kody, w których Polacy odgrywają rolę obcych lub cudzych, a czasem i złych – wprawdzie 76% respondentów nie wierzy w to, że Polacy myślą o odzyskaniu ziem ukraińskich, ale jednak 17% uważa, że może być to przynajmniej częściowo prawdą. Oczywiście w sondażu nie pytano o to, kto promuje tego rodzaju oszczerce komunikaty – skądinąd wiadomo, że czyni to regularnie Kreml i podległe mu formalne i nieformalne struktury państwa rosyjskiego. Taka informacja mogłaby bowiem zniekształcać odpowiedzi poprzez skojarzenia z wrogią Rosją. Problem historycznie uwarunkowanej nieufności wobec Polaków i Polski wciąż jednak istnieje. Owszem, topnieje ona wobec konfrontacji z postawą współczesnej

Polski i współczesnych Polaków, lecz jako narzędzie rosyjskiej dezinformacji godzącej w dobro relacji obu państw wciąż może liczyć na mniejszościową, acz zauważalną grupę odbiorców. Jest ona skupiona zwłaszcza na południu i wschodzie kraju, gdzie sięga, jak pokazały szczegółowe dane, 20%.

Drugim, przy tym – jak się wydaje – większym, zagrożeniem są problemy związane z apologetycznym stosunkiem państwa ukraińskiego do Ukraińskiej Armii Powstańczej, niechęcią do uznania, iż to ta nacjonalistyczna formacja partyzancka odpowiada za czystki etniczne przeciwko Polakom na Wołyniu i w Galicji Wschodniej, nazywane w Polsce Rzezią Wołyńską, a na Ukrainie zazwyczaj Tragedią Wołyńską, oraz niezgodą na urządzenie cmentarzy, na których pochowano by ofiary Rzezi wraz ze wskazaniem z imienia i nazwiska sprawców mordów na Polakach. Można z jednej strony się cieszyć, że niemal 60% Ukraińców godzi się na to, choć zastrzega, iż w Polsce na grobach Ukraińców, którzy zginęli z rąk polskiego podziemia, też mają się znaleźć informacje o sprawcach owych zbrojstw. Z drugiej strony niepokoi, że prawie 24% Ukraińców kategorycznie się na to nie zgadza, w tym 28% w Galicji, a więc w regionie, gdzie kult UPA jest największy, a co gorsza niechętna spełnieniu tego postulatu jest prawie połowa młodzieży.

Zwraca też uwagę, że ukraińscy respondenci, skonfrontowani z pięcioma interpretacjami tego, czym była Rzeź, funkcjonującymi w przestrzeni publicznej, najczęściej opowiedzieli się za teoriami symetryzującymi odpowiedzialność za sprawstwo mordów, a 8% odpowiedzialność przypisało wręcz Polakom. Jedynie 13% uznało winę UPA (przy czym zaledwie 5% wskazało na dominującą w polskiej i zachodniej nauce interpretację o przeprowadzeniu z nakazu kierownictwa tej organizacji czystki etnicznej). Pokazuje to, że wiedza o antypolskiej akcji UPA jest wciąż niewielka, a Ukraińcy są podatni na interpretacje promowane wyłącznie przez historyków ukraińskich, pomniejszających lub negujących odpowiedzialność UPA za Rzeź.

Można jednak to także objaśnić w inny sposób. Obserwatorzy od dawna zwracali uwagę, że w społeczeństwie ukraińskim wiedza o Rzezi Wołyńskiej faktycznie jest niewielka. Sondaż potwierdził tylko ich rację – 22% Ukraińców nic o tej masakrze nie słyszało, a 62% respondentów ten termin jedynie oblił się o uszy. Wobec tego odpowiedzi udzielone na pytanie, kto odpowiada za tę zbrodnię, można w wielu przypadkach raczej uznać za przejaw tego, która z interpretacji przedstawionych przez ankietowanych Ukraińcom wydaje się najbardziej prawdopodobna lub

wręcz atrakcyjna, a nie za wyraz ich świadomych przekonań. Pocieszające w kontekście historii wydaje się także to, że jedna trzecia Ukraińców uznaje rolę Polaków w historii Ukrainy za „przeważnie pozytywną”, a za „przeważnie negatywną” opowiedziało się zaledwie 8% respondentów. Na tle kodów kulturowych przekazywanych przez ukraiński, a wcześniej sowiecki, system edukacyjny, które negatywnie oceniały historyczną rolę Polski i Polaków, tego rodzaju wysoki poziom aprobaty dla roli Polski w historii Ukrainy jest sam w sobie zjawiskiem pozytywnym, zachęcającym do dalszego dialogu historycznego.

Kilka słów warto poświęcić pytaniu, które ma znaczenie nie tyle dla stosunków ukraińsko-polskich ile dla wewnątrzpolskiej dyskusji o postawie, jaką należy przyjąć wobec Ukrainy i Ukraińców. Chodzi o pytanie, czy Ukraińcy akceptują występującą tradycyjnie w polszczyźnie formę „na Ukrainie”, czy też ich ona razi lub wręcz oburza, jak argumentują jej polscy przeciwnicy, orędujący za wyrażeniem „w Ukrainie”. W pytaniu wyjaśniono, że w polszczyźnie połączenia „na + państwo” używa się nie tylko w stosunku do Ukrainy, ale i szeregu innych krajów. Zasugerowano więc, że kontekst używania tego zwrotu jest inny niż w znanym właściwie każdemu Ukraińcowi języku rosyjskim, gdzie „na Ukrainie” odnosi się, prócz państw wyspiarskich, tylko do jednego kraju – Ukrainy, a przez rosyjski imperializm ta forma jest wręcz hołubiona i przedstawiana jako językowy argument na rzecz nieuznawania podmiotowości politycznej Ukrainy. (Dodajmy w tym miejscu, gwoli uniknięcia nieporozumień, że w polszczyźnie jest to wyraz historycznej bliskości z Polską Litwy, Łotwy, Węgier, Słowacji, Białorusi i Ukrainy oraz – jak można sądzić po wyrażeniu „na Saksach” – także Saksonii.) Respondenci w przytłaczającej większości (80%) uznali, że sprawa funkcjonowania konstrukcji języka polskiego jest im obojętna, często wprost podpisując się pod opinią, iż zwrot „na Ukrainie” im nie przeszkadza.

Ogólnie sondaż pokazał ogromne pokłady sympatii do Polaków oraz silne więzi z Polską i atrakcyjność Polski w oczach Ukraińców. Jako taki dostarczył argumentów dla zwolenników intensyfikacji relacji polsko-ukraińskich oraz orędowników polsko-ukraińskiego dialogu. Oby ten kapitał został teraz właściwie wykorzystany.

Lukasz Adamski

2. Informacje o badaniu

Metodologia

WIELKOŚĆ PRÓBY

1036

WYWIADÓW

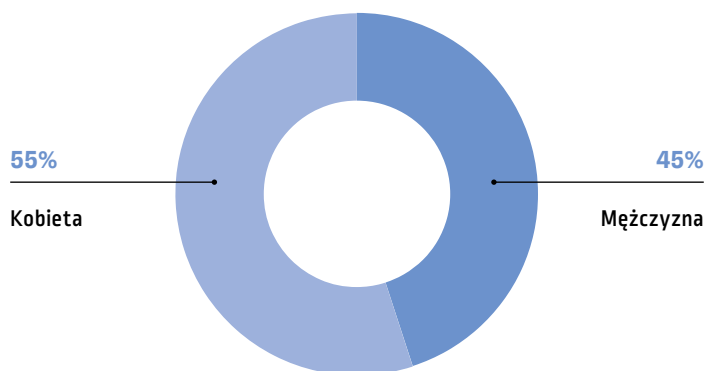
- **Respondenci:**
dorośli Ukraińcy (powyżej 18 lat).
- **Metoda przeprowadzenia sondażu:**
wywiady telefoniczne z połączeniami na numery telefonów komórkowych wspomagane komputerowo (CATI).
- **Pomiar realizowany był w dniach:**
11–15 sierpnia 2022 r.
- **Geografia:**
Ukraina (sondaż nie był prowadzony w Autonomicznej Republice Krymu, Sewastopolu, a także na innych terytoriach Ukrainy czasowo okupowanych przez Rosję, gdzie ukraińscy operatorzy nie świadczą usług telefonii komórkowej. Ponadto w badaniu nie uwzględniono Ukraińców, którzy wyjechali za granicę). Na potrzeby badania wyodrębniliśmy regiony, które mają historyczne związki z Polską. Są to Galicja i Ukraina Prawobrzeżna (bez Galicji, Zakarpacia i Bukowiny).
- **Informacja dodatkowa:**
Na części wykresów dane nie sumują się do 100%. Sytuacja taka występuje w pytaniach wielokrotnego wyboru. W przypadku pytań z możliwą jedną odpowiedzią minimalne odchylenia od 100% wiążą się z zaokrągleniami procentowania.

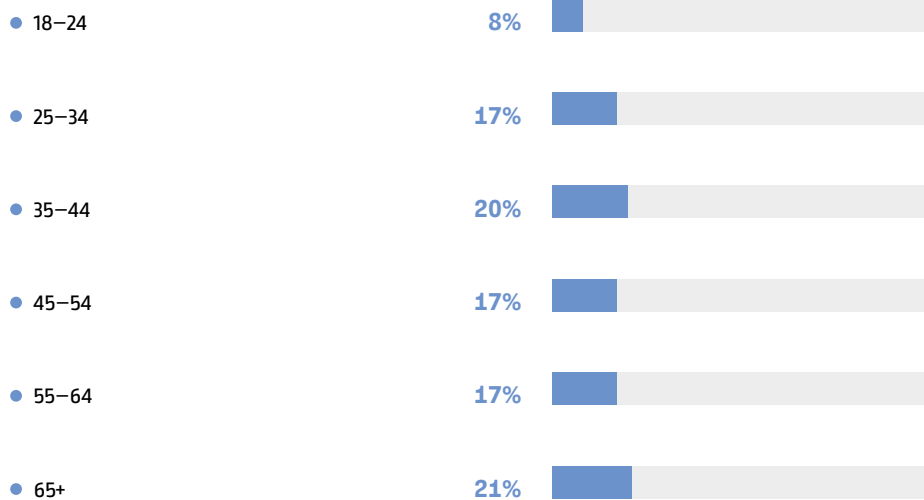
Struktura próby

Płeć

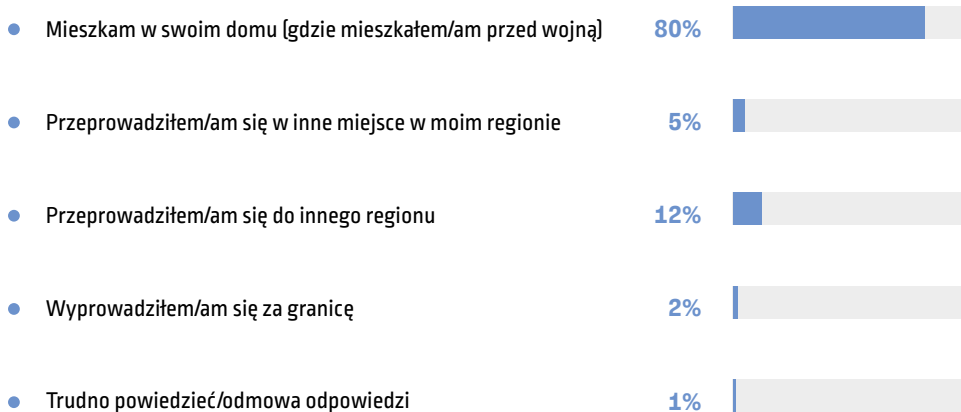
Wiek

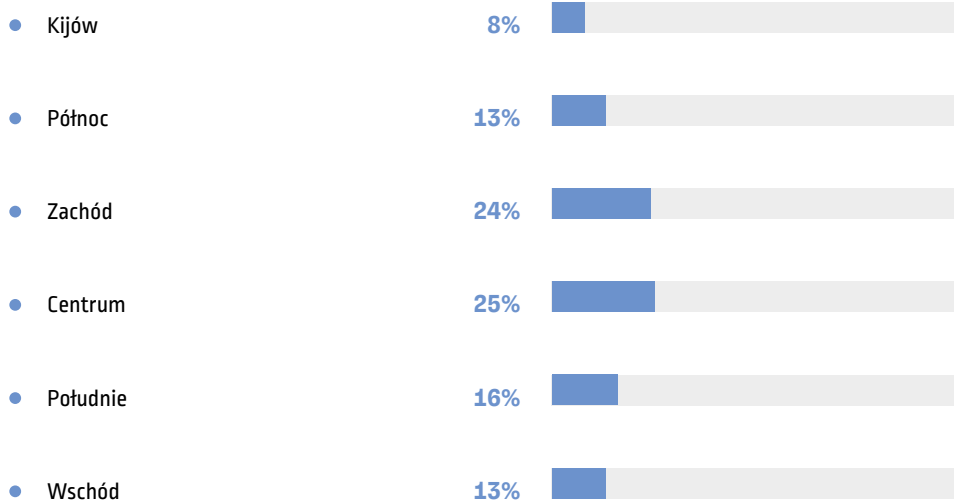
Wykształcenie

Co najlepiej opisuje Pana / Pani miejsce zamieszkania?

Region

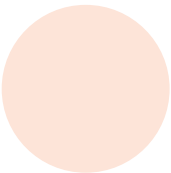

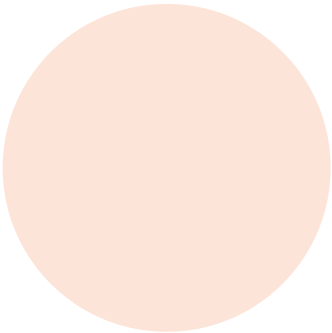
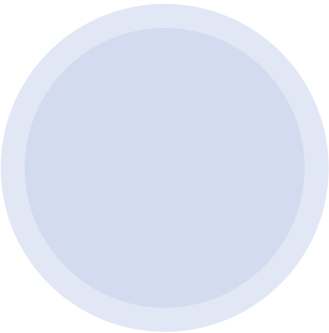
Obszar zamieszkania

3

Związki z Polską

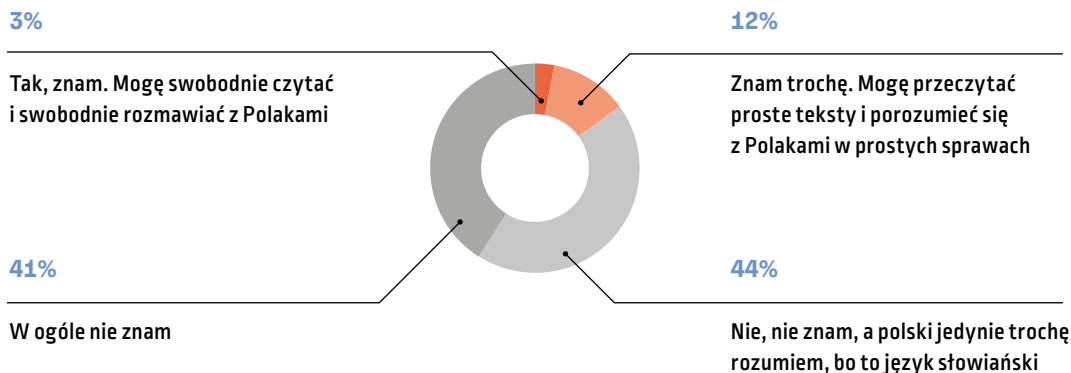
Ukrainę i Polskę łączą więzi kulturowe i rodzinne.

→ Około połowa Ukraińców [56%] w niewielkim stopniu zna lub rozumie język polski. W Galicji język polski zna więcej osób niż w innych regionach: 12% może się swobodnie porozumiewać, a 74% zna go słabo lub tro-

chę rozumie. 36% Ukraińców jest zainteresowanych nauką języka polskiego. Wśród osób, które w niewielkim stopniu znają lub rozumieją język polski, 44% jest zainteresowanych jego nauką.

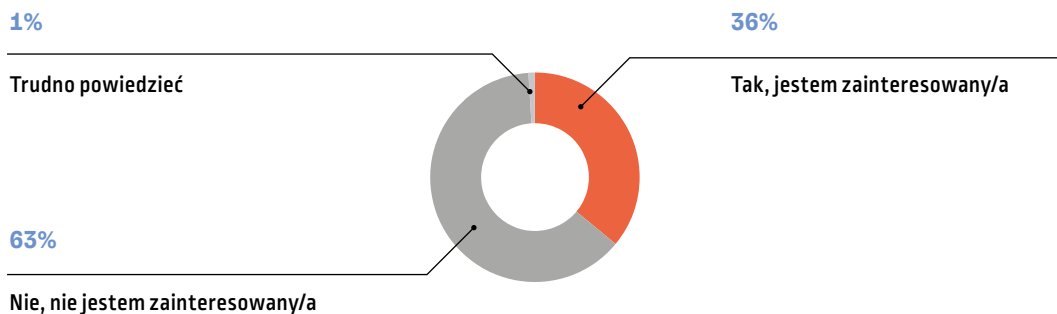
↓ PYTANIE:

Czy zna Pan / Pani język polski?

↓ PYTANIE:

Czy chciałby Pan/chciałaby Pani rozpocząć naukę polskiego, gdyby była taka bezpłatna możliwość?

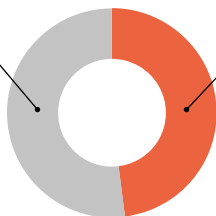

↓ PYTANIE:

Czy chciałby Pan/chciałaby Pani podszkolić znajomość polskiego, gdyby była taka bezpłatna możliwość?

52%

Nie, nie jestem zainteresowany/a

48%

Tak, jestem zainteresowany/a

0%

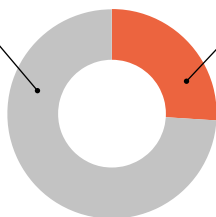
Trudno powiedzieć

↓ PYTANIE:

Czy chciałby Pan/chciałaby Pani udoskonalić znajomość polskiego, gdyby była taka bezpłatna możliwość?

74%

Nie, nie jestem zainteresowany/a

26%

Tak, jestem zainteresowany/a

0%

Trudno powiedzieć

- **36%** Ukraińców odwiedziło Polskę raz lub więcej razy.
- Najczęściej robili to mieszkańcy Galicji (**66%** przynajmniej raz).
- W sumie ponad połowa osób, które odwiedziły Polskę (**59%**), wybrała się tam w ciągu ostatnich 5 lat, z czego **18%** w tym roku.

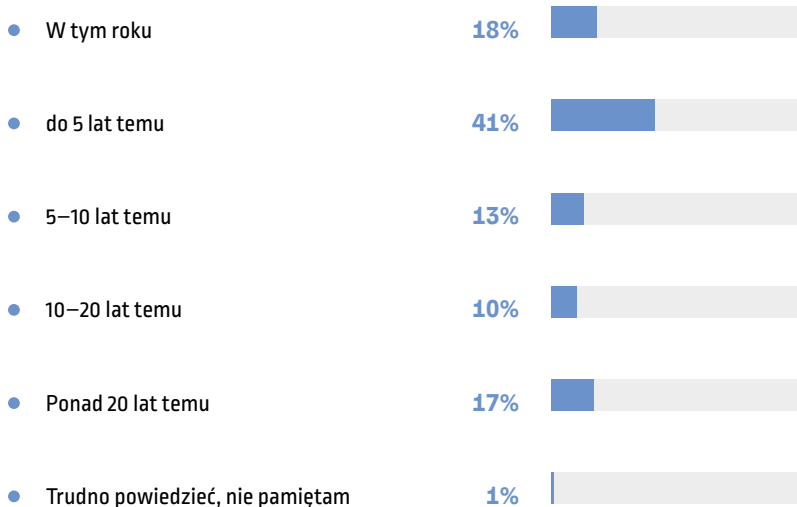
↓ PYTANIE:

Czy był Pan / była Pani w Polsce?

↓ PYTANIE:

Kiedy był Pan/była Pani ostatni raz w Polsce?

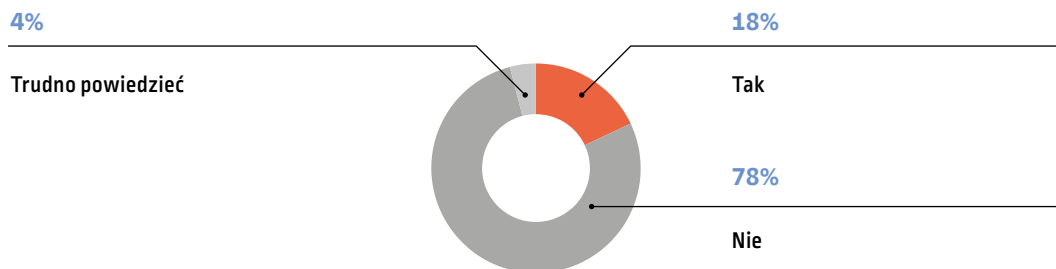

→ **18%** Ukraińców ma w rodzinie Polaków. Najczęściej są to starsi krewni (**64%**), tacy jak dziadek lub babcia

(**25%** ze strony matki i **21%** ze strony ojca), pradiadek lub prababcia (**18%**).

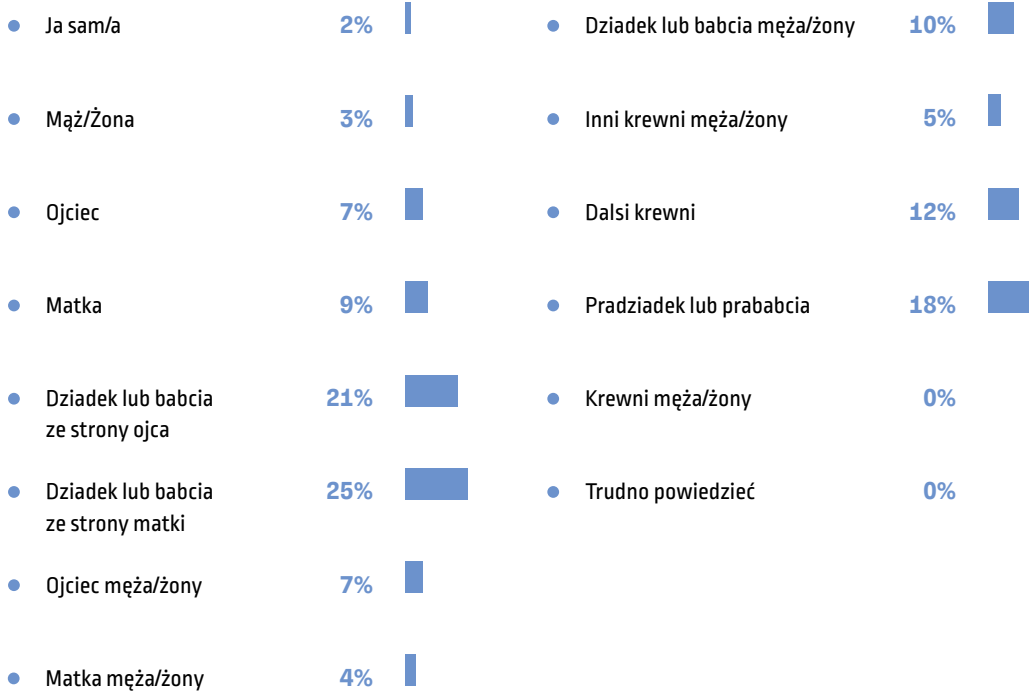
↓ PYTANIE:

Czy w Pana/Pani rodzinie byli/są Polacy?

↓ PYTANIE:

Kto dokładnie był/jest w Pana/Pani rodzinie Polakiem?

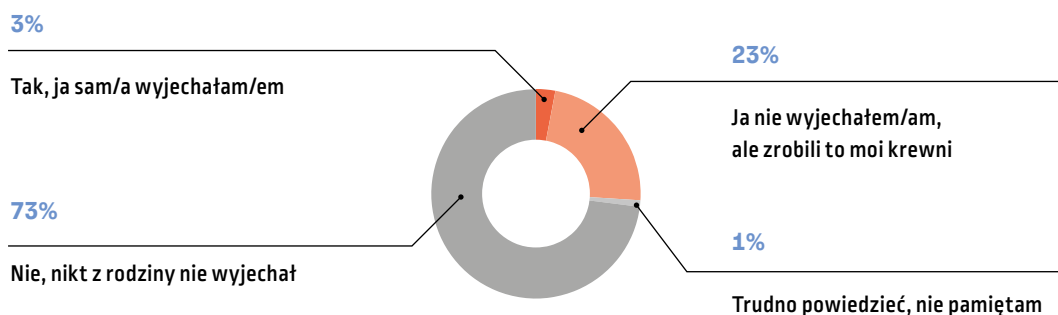

→ **26%** Ukraińców ma w Polsce krewnych lub samemu wyjechało do Polski po rozpoczęciu pełnowymiarowej rosyjskiej inwazji. Spośród nich **84%** bardzo pozytyw-

nie lub raczej pozytywnie ocenia Polskę jako kraj do życia.

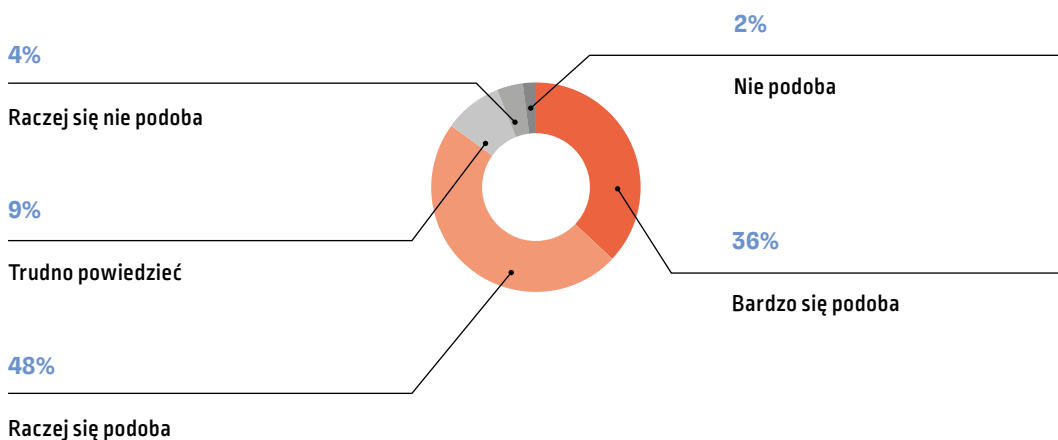
↓ PYTANIE:

Czy są w Pana/Pani rodzinie osoby, które wyjechały do Polski po 24 lutego 2022 roku?

↓ PYTANIE:

Czy podoba się im [Panu/Pani] Polska jako kraj do życia?

4

Stosunek do Polski i Polaków

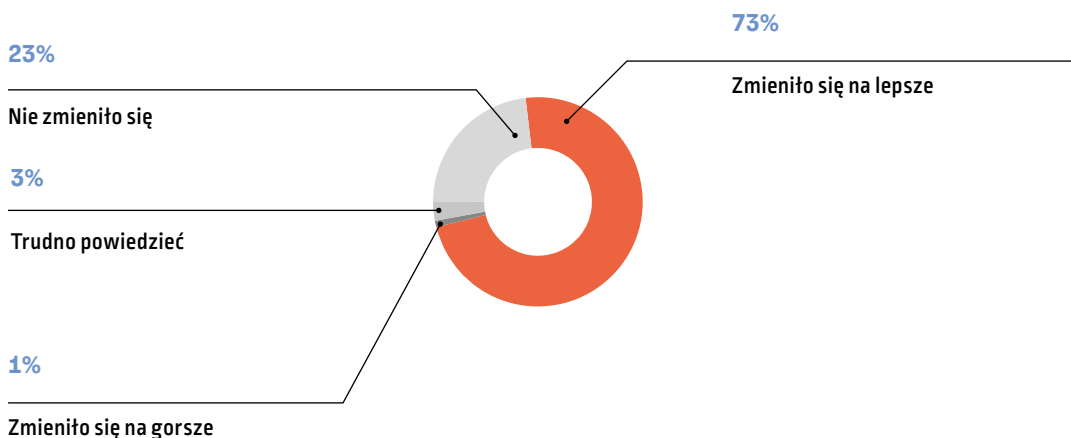
73% Ukraińców poprawiło swoją opinię o Polakach po wybuchu pełnowymiarowej wojny. Obecnie 83% badanych ma dobry lub bardzo dobry stosunek do Polaków.

→ Respondenci najczęściej opisują Polaków jako *sąsiadów* [54%], *sojuszników* [52%] i *przyjaciół* [49%]. Nieco rzadziej wybierali opcję *bracia/siostry* [33%],

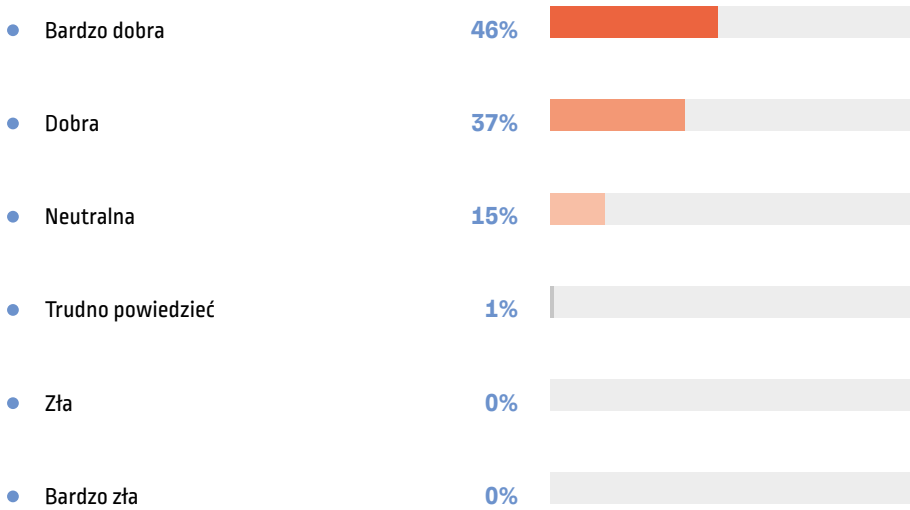
prawdopodobnie ze względu na negatywny stosunek do stereotypu „bratnich narodów”.

↓ PYTANIE:

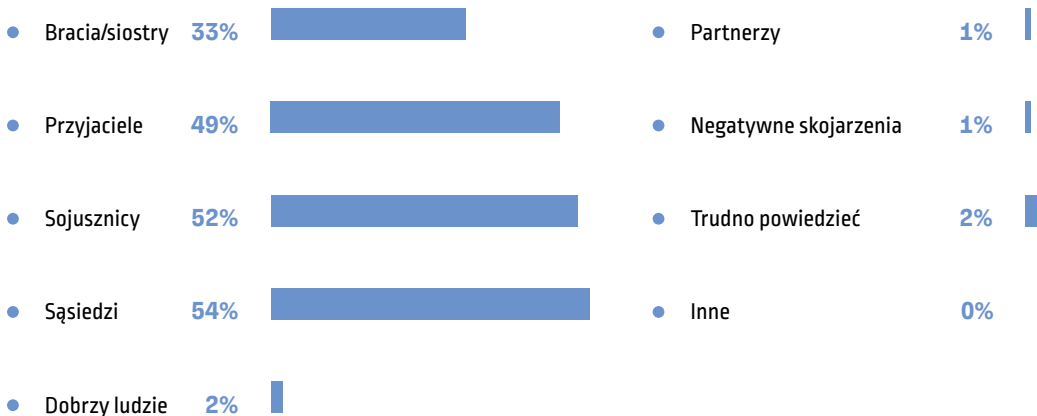
Proszę powiedzieć, czy w ostatnich miesiącach – po wybuchu wojny – Pana/Pani zdanie o Polakach:

↓ PYTANIE:

Jaka jest Pana/Pani opinia o Polakach teraz?

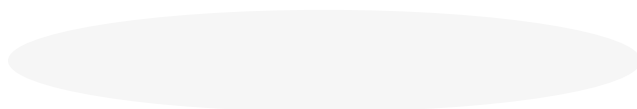
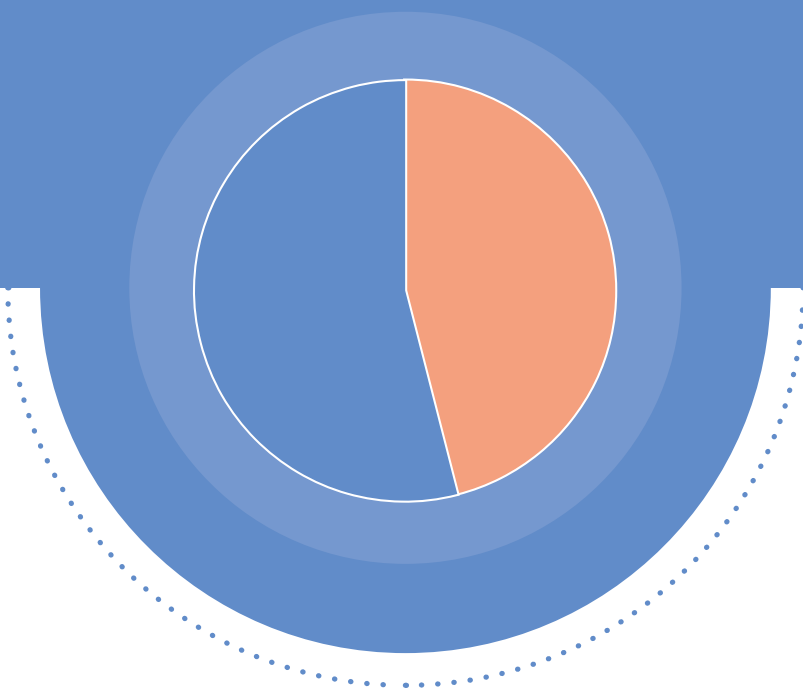
↓ PYTANIE:

Które z określić najlepiej opisuje Pana/Pani stosunek do Polaków:

Jaka jest Pana/Pani opinia
o Polakach teraz?

Bardzo dobra

46%

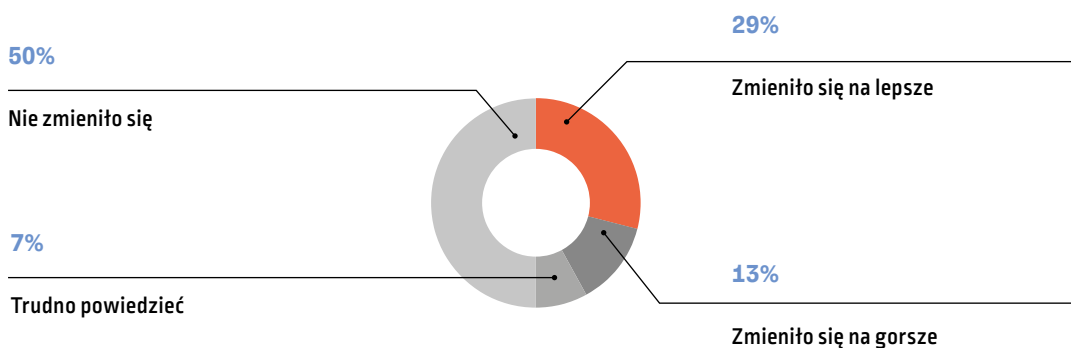

→ Ogólnie **83%** Ukraińców ma dobry lub bardzo dobry stosunek do Polaków. W przypadku Niemców przeważa

za stosunek neutralny (**52%**), natomiast większość ma zły lub bardzo zły stosunek do Rosjan (**86%**).

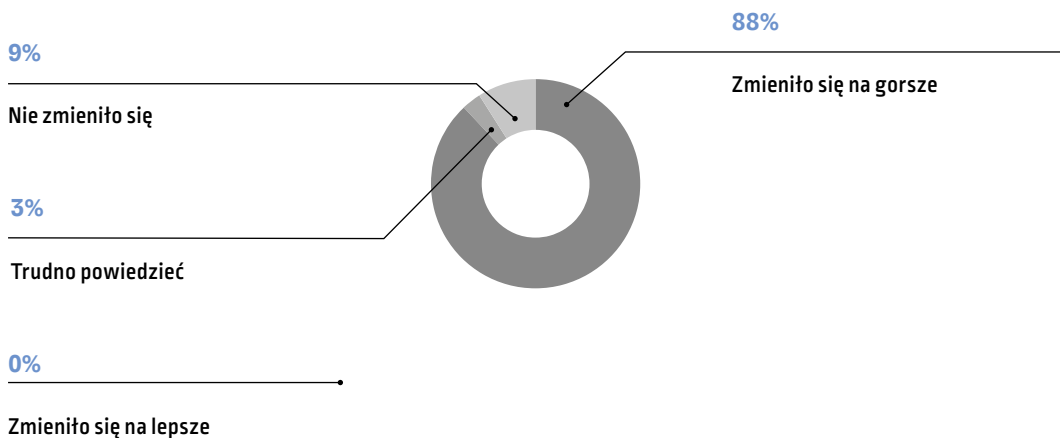
↓ PYTANIE:

Proszę powiedzieć, czy w ostatnich miesiącach – po wybuchu wojny – Pana/Pani zdanie o Niemcach:

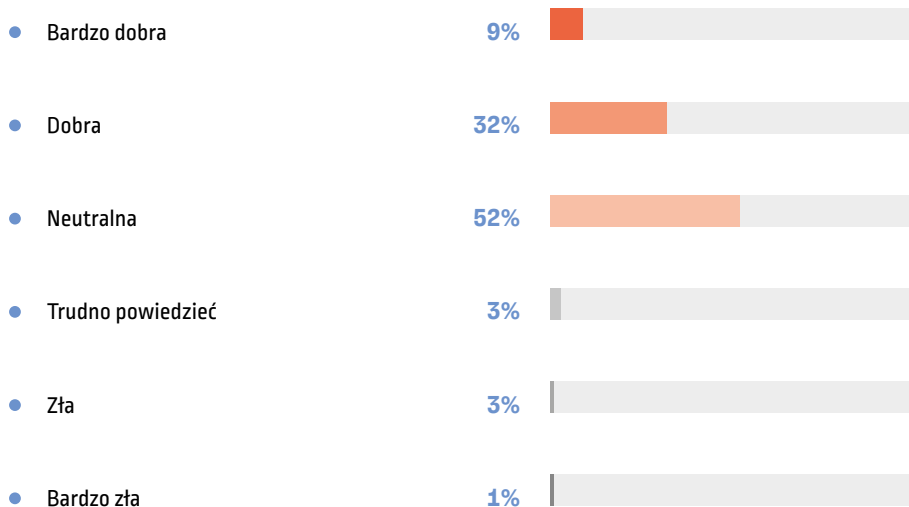
↓ PYTANIE:

Proszę powiedzieć, czy w ostatnich miesiącach – po wybuchu wojny – Pana/Pani zdanie o Rosjanach (mieszkańcach Rosji):

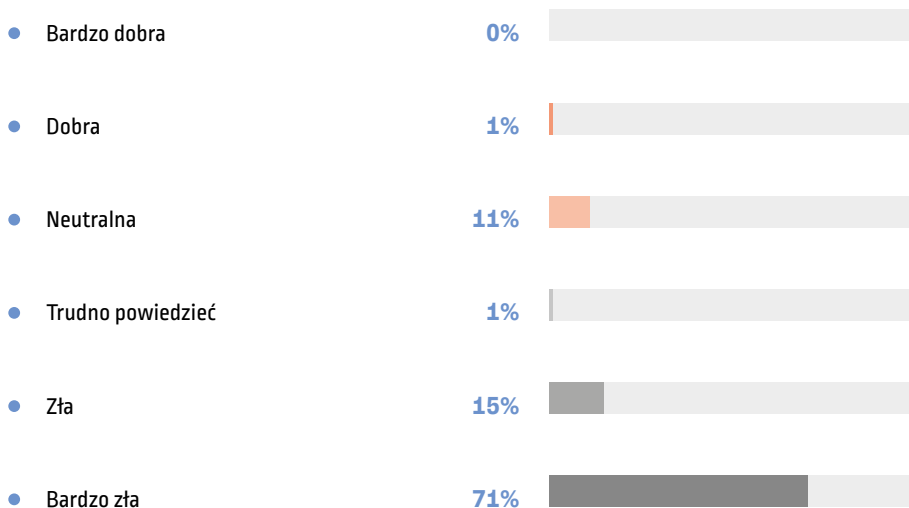
↓ PYTANIE:

Jaka jest Pana/Pani opinia o Niemcach teraz?

↓ PYTANIE:

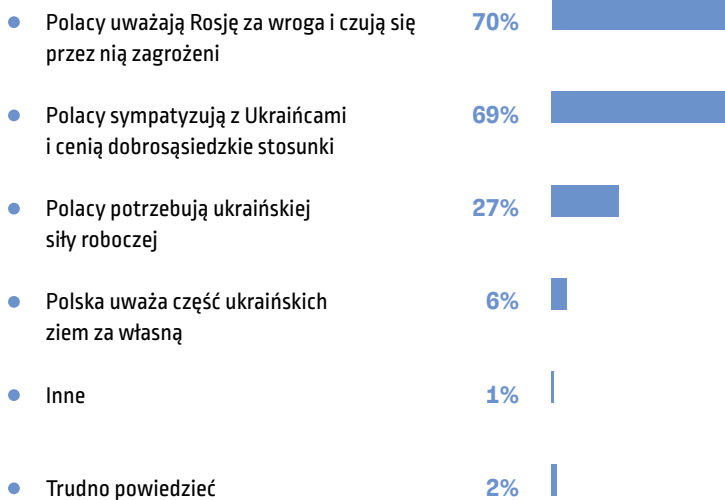
Jaka jest Pana/Pani opinia o Rosjanach teraz?

- Według danych Instytutu Socjologii do roku 2014 za najbliższy sobie naród Ukraińcy uważali Rosjan, po okupacji Krymu i Donbasu najbliżsi im stali się Białorusini. Obecnie większość Ukraińców ma negatywny stosunek do Rosjan, względna większość – do Białorusinów, a Polacy stali się dla nich najbliższym narodem.
- Wrogość wobec Rosji (70%) i sympatia do Ukraińców (69%) były w równym stopniu wskazywane przez respondentów jako główne czynniki motywujące Polaków do pomocy Ukrainie. Respondenci zdecydowanie rzadziej wskazywali na czynniki bardziej związane z „korzyścią”: 27% badanych wskazało na zapotrzebowanie Polski na ukraińską siłę roboczą, a tylko 6% zaznaczyło, że Polska uważa część ukraińskich terytoriów za swoją.

↓ PYTANIE:

Proszę powiedzieć, jak Pan/Pani myśli, dlaczego Polacy pomagają Ukrainie? (wielokrotny wybór)

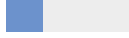

- **58%** Ukraińców uważa, że relacje między państwami powinny być bliższe niż tylko dobrosąsiedzkie. W tym **29%** preferuje relacje sojusznicze z wzajemnym wsparciem i uzgodnioną polityką zagraniczną, a kolejne **29%** uważa, że stosunki te powinny mieć charakter wspólnotowy z wyłącznie symboliczną granicą i wspólną polityką zagraniczną. W przeciwieństwie do nich **40%** uważa, że wystarczą dobre stosunki sąsiedzkie.
- Galicja jest jedynym regionem, w którym nieco ponad połowa mieszkańców (**53%**) nie chce zbytnio zbliżyć się do Polski, być może ze względu na pamięć o dawnym znajdowaniu się pod rządami Polski.

↓ PYTANIE:

Jak Pana/Pani zdaniem powinny wyglądać docelowo stosunki Polski i Ukrainy?

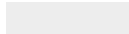
- Jako wspólnota dwóch państw. Oba państwa powinny uzgadniać między sobą politykę zagraniczną, granica między nimi powinna być czysto symboliczna, a ludzie powinni mieć możliwość swobodnego przemieszczania się i pracy w obu państwach **29%**

- Jako sojusz dwóch państw. Oba państwa powinny się wzajemnie wspierać, a swoją politykę konsultować. Należy usprawnić przekraczanie granicy, aby nie było tam kolejek **29%**

- Jako dobrzy sąsiedzi. Oba państwa powinny być przyjaźnie do siebie nastawione, przekraczanie granicy powinno być prostsze; lecz nie ma potrzeby konsultowania swojej polityki **40%**

- Trudno powiedzieć **3%**

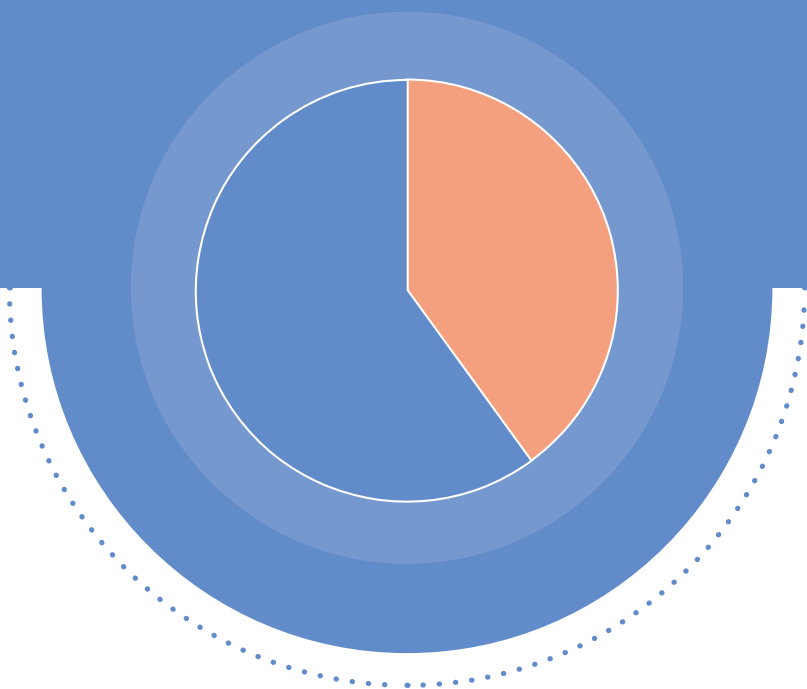

- Inne **1%**

Jak Pana/Pani zdaniem powinny
wyglądać docelowo stosunki Polski
i Ukrainy?

Jako dobrzy sąsiedzi

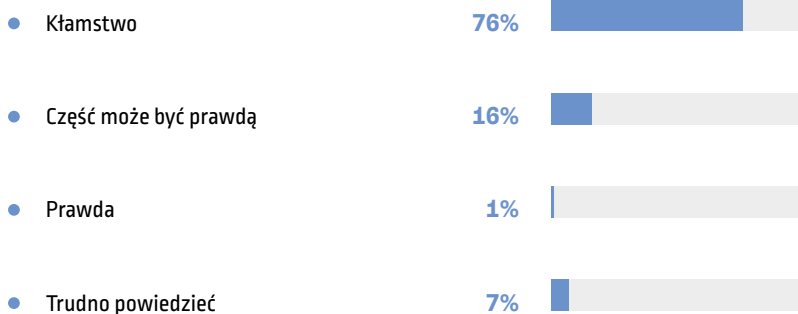
40%

- Informacje o planach Polski dotyczących zagarnięcia Ukrainy Zachodniej nie są wiarygodne dla Ukraińców. **76%** uważa je za kłamstwo, **16%** dopuszcza, że częściowo mogą być one prawdziwe, a tylko **1%** wierzy w takie doniesienia.
- W Galicji i Ukrainie Prawobrzeżnej odsetek osób, które nie wierzą w takie doniesienia, jest nieco wyższy [odpowiednio **81%** i **82%**].

↓ PYTANIE:

W Internecie można znaleźć doniesienia o agresywnych planach Polski wobec Ukrainy, o chęci zagarnięcia Ukrainy Zachodniej i przekształcenia Ukrainy w polski protektorat. Jak Pani/Pan myśli, ile prawdy zawierają tego rodzaju doniesienia?

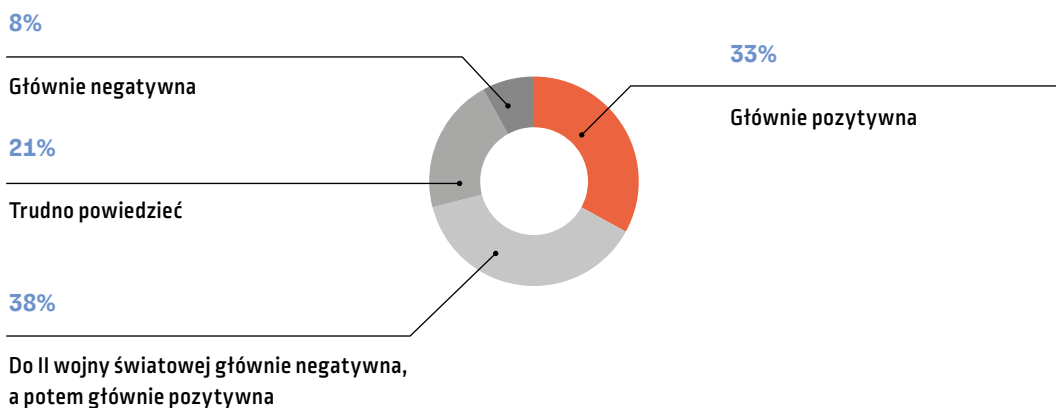
→ Względna większość (38% Ukraińców) uważa, że przed II wojną światową rola Polski w historii Ukrainy była w przeważającej mierze negatywna (widocznie dlatego, że wtedy Polska występowała w roli państwa podbijającego), a po II wojnie światowej – w przeważającej mierze pozytywna (ponieważ stała się naszym sojusznikiem w walce z Rosją). Kolejne 33% Ukraińców

uważa, że ogólnie rola Polski w historii jest przeważnie pozytywna, a tylko 8% określiło ją jako przeważnie negatywną.

→ Mieszkańcy Galicji nieco mniej pozytywnie oceniają rolę Polaków: tylko 23% ocenia ją w przeważającej mierze pozytywnie, a 12% – negatywnie.

↓ PYTANIE:

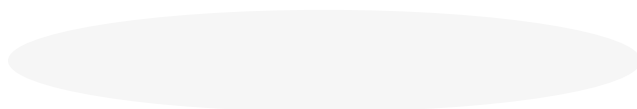
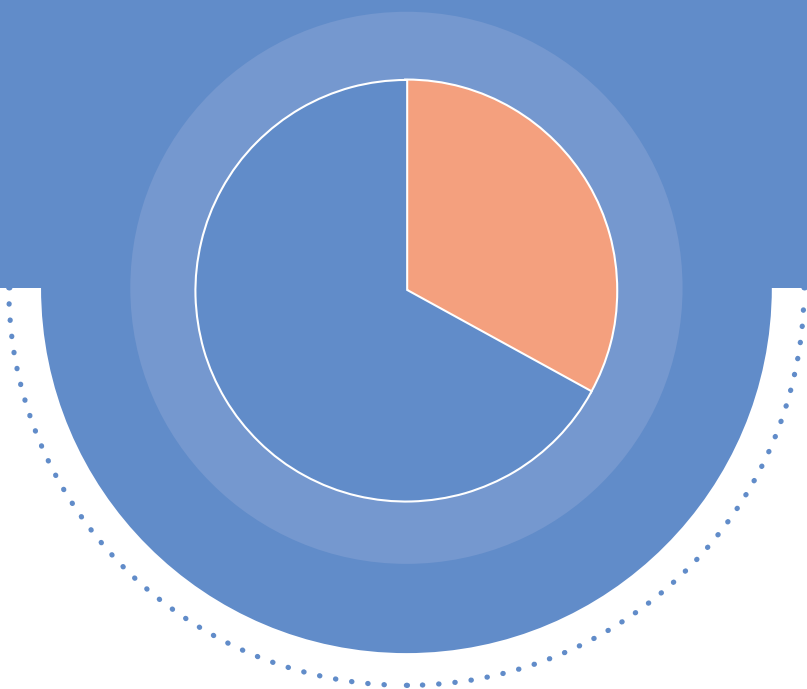
Jaka była rola Polaków w historii Ukrainy?

Jaka była rola Polaków
w historii Ukrainy?

Głównie pozytywna

770
00%

5

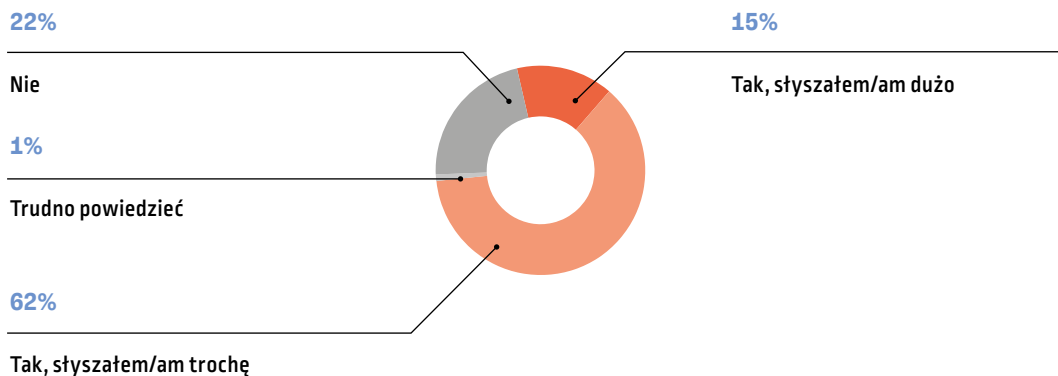
Stosunek do niektórych aspektów relacji polsko-ukraińskich

Jednym z najtragiczniejszych momentów w historii Ukrainy i Polski była Rzeź Wołyńska – 15% Ukraińców dobrze zna ten temat, a 62% coś o nim słyszało.

Wśród nich 42% nie potrafiło odpowiedzieć, czym była Tragedia Wołyńska. Względna większość, 27%, uważa, że była to wzajemna wojna ukraińskiego i polskiego podziemia, która doprowadziła do ofiar wśród ukraińskiej i polskiej ludności cywilnej.

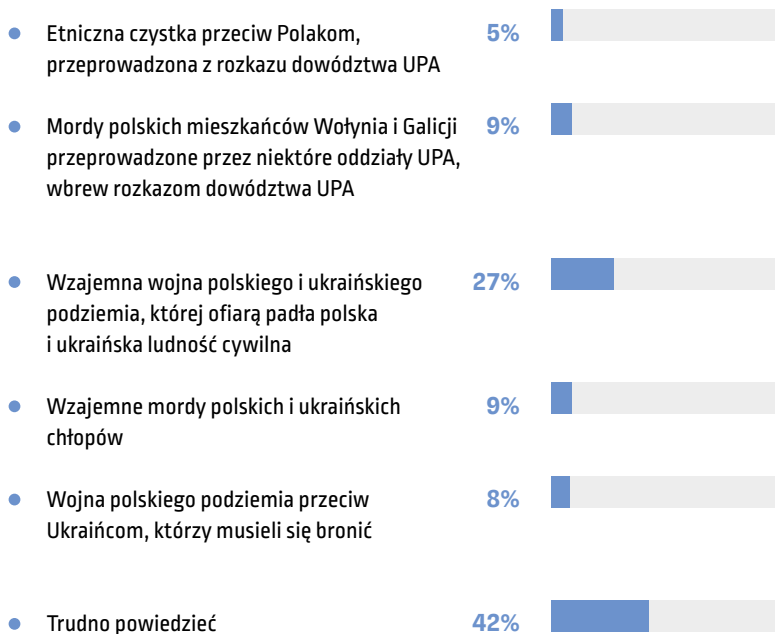
↓ PYTANIE:

Czy słyszał Pan/Pani o wydarzeniach z czasów II wojny światowej znanych historykom jako Tragedia Wołyńska lub Rzeź Wołyńska?

↓ PYTANIE:

Historycy mają różne zdania na temat tego, czym była Tragedia Wołyńska lub Rzeź Wołyńska. A Pana/Pani zdaniem to była:

Polska domaga się możliwości przeprowadzenia prac ekshumacyjnych na miejscach dawnych polskich wiosek na Wołyniu i w Galicji, a wielu Polaków chciałoby zbudować tam cmentarze z krzyżami i postawić tablice informacyjne, wskazujące, że mieszkańców tych wiosek zabiła Ukraińska

Powstańcza Armia. Połowa Ukraińców [53%] jest gotowa zgodzić się na to pod warunkiem postawienia podobnych pomników ukraińskim ofiarom polskiego podziemia, kolejne 6% jest gotowe zgodzić się na to bezwarunkowo, a 24% nie wyraziłoby zgody.

↓ PYTANIE:

Polska domaga się możliwości przeprowadzenia prac ekshumacyjnych na miejscach dawnych polskich wiosek, a wielu Polaków chciałoby zbudowania tam grobów i postawienia tablic informacyjnych, wskazujących, że mieszkańców tych wiosek zabiła UPA. Czy Pan/Pani uważa, że Ukraina powinna na to się zgodzić?

24%

Nie

17%

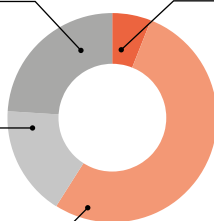
Trudno powiedzieć

53%

Tak, ale tylko jeśli w Polsce na grobach Ukraińców zabitych przez polskie podziemie będą tabliczki wskazujące na sprawców tych zbrodni

6%

Tak, bezwarunkowo

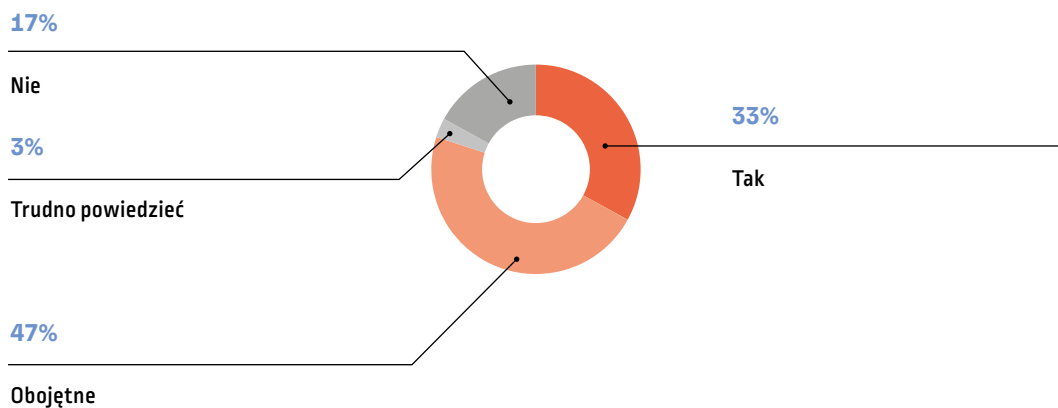

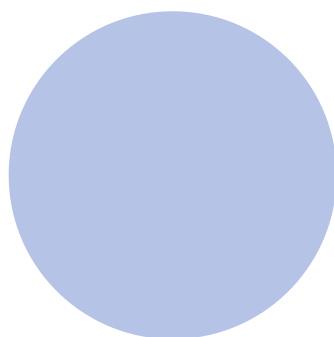
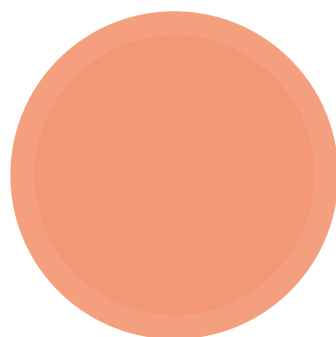
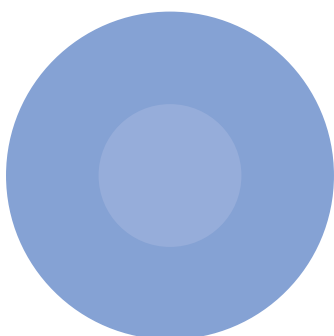
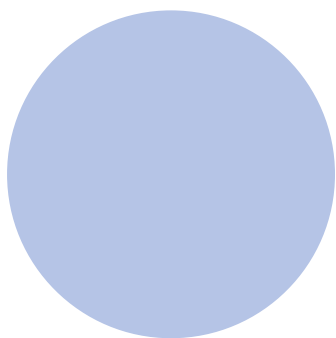
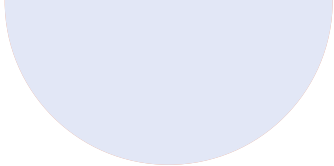
Respondentom wyjaśniono, że gdy Polacy mówią o innych krajach, używają niekiedy konstrukcji z przyimkiem „na” – „na Węgrzech, na Słowacji”, a następnie zapytano o dopuszczalność konstrukcji „na Ukrainie”. Respondenci w większości mają obojętny stosunek do tej konstrukcji

[47%] lub są gotowi ją zaakceptować [33%], tylko 17% nie jest gotowych, aby ją uznać. Jeśli ta konstrukcja pozostanie w języku polskim, zalecamy informowanie Ukraińców o jej naturalności (w odróżnieniu od języka rosyjskiego, gdzie do określenia krajów używa się tylko przyimka „w”).

↓ PYTANIE:

Czy określenie „na Ukrainie” po polsku jest dla Pana/Pani akceptowalne?

Niniejszy raport przedstawia wyniki badania ukraińskiej opinii publicznej przeprowadzone na zlecenie Centrum Mieroszewskiego w sierpniu 2022 r. Ujawniło ono m.in. ogromny poziom sympatii do Polski i Polaków, przekraczający 80%, przy jednocześnie znikomym poziomie niechęci, niższym niż 1%, a także aprobatę Ukraińców dla dalszego zacieśniania więzi Polski i Ukrainy.

Centrum Mieroszewskiego
Mieroszewski Centre

ul. Jasna 14/16A
00-041 Warszawa, Polska
www.mieroszewski.pl

 twitter.com/MieroszewskiPL
 [instagram.com/MieroszewskiPL](https://www.instagram.com/MieroszewskiPL)
 [facebook.com/MieroszewskiPL](https://www.facebook.com/MieroszewskiPL)
 [youtube.com/c/MieroszewskiPL](https://www.youtube.com/c/MieroszewskiPL)

Centrum Mieroszewskiego jest instytucją publiczną powołaną na mocy ustawy Sejmu RP i nadzorowaną przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP. Jego głównym celem jest prowadzenie, inicjowanie i wspieranie działań mających na celu budowanie dialogu między Polakami i narodami Europy Wschodniej, w szczególności z Ukraińcami, Białorusinami, Gruzinami, Mołdawianami, a także tymi Rosjanami, którzy potępiają zbrodnie reżimu Władimira Putina. Juliusz Mieroszewski to jeden z najwybitniejszych polskich pisarzy politycznych XX w. Był zwolennikiem współpracy Polaków z innymi narodami zniewolonymi przez imperializm rosyjski i sowiecki.